

Απόφαση 145 / 2018 (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 145/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Δ' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Χαράλαμπο Καλαματιανό, Ειρήνη Καλού, Σοφία Ντάντου και Γεώργιο Χοϊμέ, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 6 Οκτωβρίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσεύοντος - καλούντος: Γ. Δ. του Δ., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αλέξανδρο Κανδαράκη.

Του αναιρεσιβλήτου - καθ' ου η κλήση: Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από την Θεοδώρα Καραχάλιου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 18-9-2014 αίτηση του ήδη αναιρεσεύοντος, που κατατέθηκε στο Εφετείο Αθηνών.

Εκδόθηκε η 4069/2015 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, την αναίρεση της οποίας ζήτησε ο αναιρεσειών με την από 18-11-2015 αίτησή του.

Εκδόθηκε η 635/2016 απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία κήρυξε τη συζήτηση απαράδεκτη. Η υπόθεση επανέρχεται για συζήτηση με την από 30-11-2016 κλήση του καλούντος.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η Εισηγήτρια Αρεοπαγίτης Ειρήνη Καλού διάβασε την από 12-9-2016 έκθεση του κωλυομένου να μετάσχει στη σύνθεση του Δικαστηρίου αυτού, τότε Αρεοπαγίτη και νυν Αντιπρόεδρου του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σακκά, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της από 18-11-2015 αιτήσεως για αναίρεση της 4069/2015 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσεύοντος - καλούντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, η πληρεξούσια του αναιρεσιβλήτου - καθ' ου η κλήση την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Στο άρθρο 33 παρ. 1, 2, 3, 4 και 6 του Ν. 2971/2001 ορίζονται τα εξής: "1. Το τεκμήριο της ωφέλειας των ιδιοκτητών κατά τις διατάξεις του Ν. 653/1977 είναι μαχητό και κρίνεται μετά την κήρυξη της απαλλοτρίωσης από το αρμόδιο για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης Εφετείο, κατά την ειδική διαδικασία του παρόντος άρθρου. 2. Ο εικαζόμενος ιδιοκτήτης ή ο αξιών δικαιώματα επί του απαλλοτριούμενου, εφόσον θεωρεί ότι δεν υφίσταται το τεκμήριο, μπορεί με αίτησή του να ζητήσει από το φορέα του έργου τη διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα κήρυξης της απαλλοτρίωσης. Η υποβολή της αίτησης δεν αναστέλλει τις διαδικασίες της απαλλοτρίωσης. 3. Η αίτηση υποβάλλεται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δύο μηνών από την έκδοση της απόφασης περί προσωρινού ή απευθείας οριστικού προσδιορισμού της αποζημίωσης και παραπέμπεται σε τριμελή επιτροπή. 4. Η επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρο αυτής και μετά από αυτοψία και έλεγχο των στοιχείων προβαίνει το αργότερο εντός τριών μηνών στη σύνταξη έκθεσης σχετικά με την ωφέλεια ή μη του ακινήτου λόγω του έργου... 6. Η αίτηση του ιδιώτη μαζί με την έκθεση της επιτροπής και τα στοιχεία της απαλλοτρίωσης αποστέλλονται από την αρχή που κήρυξε την αναγκαστική απαλλοτρίωση στο κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου δικαστήριο (Εφετείο). Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ορίζει δικάσιμο σε χρόνο όχι βραχύτερο από 30 ημέρες και όχι μακρύτερο από σαράντα από την υποβολή των στοιχείων. Το δικαστήριο εκτιμώντας ελεύθερα τα αποδεικτικά μέσα που προσήχθησαν από τους διαδίκους γενικά οφείλει να εκδώσει την οριστική απόφαση μέσα σε τριάντα ημέρες από την τελευταία συζήτηση της υπόθεσης. Κατά της απόφασης του Εφετείου επιτρέπεται μόνο το ένδικο μέσο της αναίρεσης...".

Εξάλλου, στο άρθρο 37 του Ν. 2971/2001 ορίζεται: "Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει: α. Των διατάξεων του άρθρου 33 μετά την πάροδο ενός (1) μηνός από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εφαρμόζεται και για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις που δεν έχουν μέχρι της ισχύος του συντελεσθεί. Στις περιπτώσεις που κατά την έναρξη ισχύος του ίδιου αυτού άρθρου έχει παρέλθει η ανατρεπτική προθεσμία της παραγράφου 3 αυτού, η ανατρεπτική αυτή προθεσμία παρατείνεται για δύο (2) μήνες από την έναρξη ισχύος του...". Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται, ότι καθιερώνεται το μαχητό του (θεσπισθέντος ως αμάχητου με το ν. 653/1977) τεκμηρίου ωφέλειας των ιδιοκτητών απαλλοτριούμενων ακινήτων, ορίζεται βραχεία (δύμηνη) ανατρεπτική προθεσμία -με αφετηρία τον προσωρινό ή απ' ευθείας οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης- μέσα στην οποία οφείλει ο ιδιοκτήτης να προσφύγει στην Τριμελή Επιτροπή για τη διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα ως προς το απαλλοτριούμενο, για το οποίο θεωρεί ότι δεν υφίσταται το τεκμήριο ωφέλειας, αλλά και περισσότερο ακόμη βραχεία (30ήμερη) προθεσμία για την έκδοση της απόφασης από το Εφετείο, στο οποίο διαβιβάζονται τα κτηματολογικά στοιχεία για την έκθεση της Τριμελούς Επιτροπής και παρέχεται η ευχέρεια αξιοποίησης της δυνατότητας κατάρριψης του τεκμηρίου ωφέλειας με την καθιερούμενη ως άνω διαδικασία και στους ιδιοκτήτες απαλλοτριούμενων, για τα οποία δεν είχε συντελεσθεί η απαλλοτρίωση κατά την έναρξη ισχύος του ν. 2971/2001, μέσα σε ανάλογη (δύμηνη) προθεσμία από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού. Οι διατάξεις αυτές θεσπίστηκαν προκειμένου να εναρμονιστεί η ελληνική νομοθεσία με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α), σύμφωνα με την οποία η καθιέρωση αμάχητου τεκμηρίου υπάρξεως ωφέλειας παρόδων διανοιγόμενων εθνικών οδών ήταν αντίθετη με τις διατάξεις του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Για την ανατροπή δε του εν λόγω τεκμηρίου, ενόψει του δημοσίου συμφέροντος που επιβάλλει την μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα άρση της αβεβαιότητας και την εκκαθάριση των σχέσεων που δημιουργούνται από την αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτων, καθιερώθηκε η ως άνω ειδική διαδικασία, με σκοπό να τερματιστούν σε σύντομο χρονικό διάστημα υποθέσεις που ήταν εκκρεμείς και άλλες που θα εισάγονταν για εκδίκαση σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του ως άνω νόμου. Εξυπηρετείται έτσι τόσο το συμφέρον του υπόχρεου προς αποζημίωση προκειμένου αυτός να έχει σε εύλογο χρόνο σαφή

και οριστική αντίληψη του μεγέθους των υποχρεώσεών του όσο και το δημόσιο συμφέρον προκειμένου με τη συντέλεση της αναγκαστικής απαλλοτριώσης να καταστεί δυνατή η εκτέλεση του έργου που αυτή αφορά. Οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 2971/2001, λόγω του σκοπού που εξυπηρετούν και ενόψει της διατάξεως του άρθρου 37 περ. α' του ίδιου νόμου έχουν εφαρμογή, και στις απαλλοτριώσεις εκείνες που δεν είχαν συντελεσθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του (Ολ.ΑΠ 11, 12/2011). Ο σκοπός, όμως, αυτός δεν συντρέχει για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις που είχαν ήδη συντελεσθεί κατά την έναρξη ισχύος του άρθρου 33 του ν. 2971/2001, αφού ως προς αυτές ήταν πλέον δυνατή χωρίς άλλο η κατάληψη των ακινήτων που απαλλοτριώθηκαν, η δε ανατροπή του τεκμηρίου ωφέλειας μέσα στις εξαιρετικά σύντομες προθεσμίες των άρθρων 33 και 37 εδ. α' του ως άνω νόμου δεν εξυπηρετεί στην περίπτωση αυτή άξιο λόγου συμφέρον οποιασδήποτε πλευράς. Καθιερώθηκε δε ειδική διαδικασία για την εκδίκαση των υποθέσεων αυτών, δεδομένου ότι σύμφωνα με την ελληνική νομολογία δεν ήταν παραδεκτή η συνεκδίκαση του ως άνω αιτήματος με την αίτηση καθορισμού προσωρινής ή οριστικής τιμής μονάδας αποζημίωσης. Η άποψη, όμως, αυτή κρίθηκε με την υπ' αριθμ. 10/2004 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου ότι είναι αντίθετη με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και επομένως ότι οι ανωτέρω διατάξεις του Ν. 2971/2001, με τις οποίες ορίζεται ειδική διαδικασία και προδικασία για την ανατροπή του τεκμηρίου της ωφέλειας των παρόδων ιδιοκτητών διανοιγόμενων εθνικών οδών, δεν εφαρμόζονται για υποθέσεις στις οποίες το αίτημα για ανατροπή του τεκμηρίου αυτού βάλλεται από κοινού με το αίτημα για τον καθορισμό προσωρινής ή απευθείας οριστικής τιμής μονάδας αποζημίωσης, διότι διαφορετικά θα οδηγούσε στη ματαίωση της συνεκδίκασης αυτής και θα αποτελούσε περιορισμό του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, ο οποίος είναι αντίθετος με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (Ολ.ΑΠ 10/2004, Ολ.ΑΠ 10/2011, ΑΠ 591/2009). Επομένως, τα ανωτέρω ισχύουν στην περίπτωση της υποβολής χωριστής αίτησης, για την ανατροπή (μόνον) του τεκμηρίου ωφέλειας, ενώ, αντίθετα, στην περίπτωση της συνεκδίκασης του αιτήματος για την άρση του τεκμηρίου ωφέλειας, με εκείνο του καθορισμού οριστικής αποζημίωσης για το αποζημιωτέο τμήμα του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, τα οποία (αιτήματα) ερευνώνται ενιαία από το Εφετείο (Ολ.ΑΠ 10/2004), δεν εφαρμόζεται ούτε η ειδική διαδικασία, ούτε η προδικασία των ως άνω διατάξεων του Ν. 2971/2001 (ΑΠ 1119/2010). Οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 2971/2001, με τις οποίες θεσπίζεται διαδικασία προσδιορισμού της ωφέλειας ή μη των απαλλοτριούμενων, καθορίζουσα συγκεκριμένα στάδια, προθεσμίες και όργανα προς εξέταση αυτής δεν αντιβαίνουν: α) στις διατάξεις του άρθρου 17 του ισχύοντος Συντάγματος, διότι οι διατάξεις αυτές δεν καθορίζουν τη διαδικασία και το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο για τον προσδιορισμό της πλήρους αποζημιώσεως, αρκούμενες στο ότι η αποζημίωση προσδιορίζεται από τα πολιτικά δικαστήρια, καταλείπουν δε στον κοινό νομοθέτη να καθορίσει το αρμόδιο πολιτικό δικαστήριο και τη διαδικασία καθορισμού της αποζημιώσεως και γενικότερα επιλύσεως των διαφορών που προκύπτουν από την αναγκαστική απαλλοτριώση, β) στο άρθρο 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου (ΕΣΔΑ) που καθιερώνει τη δικονομική αρχή της "δίκαιης δίκης", διότι δεν παραβιάζει καμιά από τις αρχές που συγκροτούν, κατά τη διάταξη αυτή, την έννοια της δίκαιης δίκης και γ) στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Σύμβασης αυτής (ΕΣΔΑ), που προστατεύει την περιουσία, διότι πρόκειται για δικονομική αμιγώς διάταξη, η οποία δεν εισάγει καμιά ουσιαστική ρύθμιση για την περιουσία, που να αναιρεί ή να μειώνει την προστασία που παρέχει σ' αυτή το εν λόγω πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, ούτε, άλλωστε, η καθιέρωση προθεσμιών από τον κοινό νομοθέτη, έναντι όλων των ενδιαφερομένων, χωρίς αδικαιολόγητες διακρίσεις, για την άσκηση του δικαιώματος αμφισβήτησεως του τεκμηρίου ωφέλειας του ν. 653/1977 ενώπιον των (εθνικών) δικαστηρίων κάθε κράτους μέλους, συνιστά αποκλεισμό του δικαιώματος, ώστε να αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

και στο άρθρο 17 του Συντάγματος. Επίσης, οι ίδιες ως άνω δικονομικές διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 2971/2001, ενόψει του ως άνω σκοπού δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετούν, αλλά και για τους λόγους που αναφέρθηκαν αμέσως παραπάνω, δεν αντίκεινται στις αυξημένης τυπικής ισχύος διατάξεις του άρθρου 4 του Συντάγματος, με την οποία καθιερώνεται όχι μόνον η ισότητα των Ελλήνων πολιτών έναντι του νόμου, αλλά και η ισότητα του νόμου έναντι αυτών, με την έννοια ότι ο νομοθέτης, κατά τη ρύθμιση ουσιαστών ομοίων πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων, δεν μπορεί να νομοθετεί κατά διαφορετικό τρόπο, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν η διαφορετική ρύθμιση δεν είναι αυθαίρετη, αλλά επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, ούτε του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή τα συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει, ούτε ακόμη και του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο τα δικαιώματα του ανθρώπου, ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου, τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους, ενώ, οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. Εξάλλου, για να ιδρυθεί ο προβλεπόμενος από τον αρ. 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ λόγος, πρέπει η παράβαση να αφορά κανόνα ουσιαστικού δικαίου, είναι δε αδιάφορο σε ποιο επίπεδο εντάσσεται ο κανόνας από απόψεως ιεραρχίας των πηγών του δικαίου. Περιλαμβάνονται συνεπώς στον παρόντα λόγο: Οι διατάξεις του Συντάγματος, του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επικυρωμένων από την Ελλάδα διεθνών συμβάσεων και των γενικά παραδεδωγμένων κανόνων του διεθνούς δικαίου. Περαιτέρω, ο αναιρετικός λόγος από τον αριθμό 14 εδ. α' του άρθρου 559 ΚΠολΔ. ιδρύεται, όταν το δικαστήριο, παρά το νόμο, κήρυξε ακυρότητα, έκπτωση από δικαίωμα ή απαράδεκτο, αναφέρεται δε μόνο σε δικονομικές πλημμέλειες (Ολ.ΑΠ 2/2005). Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο, δικάζοντας την ασκηθείσα από τον αιτούντα και ήδη αναιρεσείοντα από 18-9-2014 αίτηση κατά του καθού η αίτηση αυτή και ήδη αναιρεσίβλητου Ελληνικού Δημοσίου, με την οποία ο αιτών ζητούσε (μόνο), την ανατροπή του τεκμηρίου ωφέλειας, για τα ορισθέντα ως αυτοαποζημιούμενα τμήματα των αναγκαστικά απαλλοτριωθέντων, μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 33 του Ν. 2971/2001, ακινήτων του, για τις απαλλοτριούμενες εκτάσεις των οποίων είχε ήδη καθοριστεί σε χωριστή δίκη οριστική τιμή μονάδος αποζημίωσης, δέχτηκε, αναφορικά με το παραδεκτό της αιτήσεως αυτής τα εξής:

"Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτησή του ο αιτών εκθέτει ότι με την από 14/6/2002 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού και των μελών της Κυβέρνησης, που έχει δημοσιευθεί νόμιμα στο ΦΕΚ 139Α/14.6.2002, κηρύχθηκε αναγκαστική απαλλοτρίωση για λόγους δημόσιας ωφέλειας για την εκτέλεση του Ολυμπιακού έργου της Μαραθώνιας Διαδρομής και ειδικότερα για την διάνοιξη - διαπλάτυνση της Λ. Μαραθώνος, στο τμήμα της από χ.θ. 2+574,25 έως χ.θ. 5+616,60, συνολικού εμβαδού 35.436 τ.μ. και ότι αυτός (αιτών) είναι ιδιοκτήτης των ιδιοκτησιών, που εμφανίζονται στον κτηματολογικό πίνακα με αριθμούς Κ.Π. ... και ..., οι οποίες απαλλοτριώνονται για έκταση 123,50 τ.μ. η πρώτη και 275,70 τ.μ η δεύτερη. Ότι με την υπ' αριθμό 2440/2002 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών καθορίσθηκε, κατόπιν αιτήσεως του καθού, η προσωρινή τιμή μονάδος αποζημίωσης για τις απαλλοτριούμενες εκτάσεις και με την υπ' αριθμό 3072/2004 απόφαση αυτού του Δικαστηρίου καθορίσθηκε η οριστική τιμή μονάδος για τις ίδιες εκτάσεις. Με βάση τα προεκτεθέντα και επικαλούμενος ότι οι παραπάνω παρόδιες ιδιοκτησίες του δεν ωφελούνται από την απαλλοτρίωση και την εκτέλεση του έργου, αλλά αντίθετα βλάπτονται, καθώς ως προς την πρώτη, η οποία είχε πριν την απαλλοτρίωση εμβαδόν 1.024,88 τ.μ. και πρόσωπο επί της Λ.

Μαραθώνος μήκους 23,25 μ., περιορίζεται το εμβαδόν της κατά 139,50 τ.μ. με αντίστοιχο περιορισμό της δομήσιμης επιφάνειας, ενώ ως προς τη δεύτερη, η οποία είχε πριν την απαλλοτρίωση έκταση 893,21 τ.μ. και πρόσωπο επί της Λ. Μαραθώνος μήκους 55,40 μ., απομένει έκταση 589 τ.μ., που καθίσταται μη άρτια και οικοδομήσιμη, ο αιτών ζητεί να διαταχθεί η άρση της αυταποζημίωσης, προκειμένου να αποζημιωθούν από το καθού τα παραπάνω τμήματα των ιδιοκτησιών του, συνολικής έκτασης 399,20 τ.μ. και να υποχρεωθεί το καθού να καταβάλει τη δικαστική του δαπάνη και την αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, η οποία παραδεκτως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, ως καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιου (άρθρο 33 § 1 ν. 2971/2001), με αυτοτελές αίτημα την ανατροπή του τεκμηρίου ωφέλειας των ακινήτων του αιτούντος ως παρόδιου ιδιοκτήτη και την άρση της αυταποζημίωσής του, είναι απαράδεκτη, καθότι δεν τηρήθηκε η προδικασία, που ορίζεται από τη διάταξη του άρθρου 33 του ν. 2971/2001, παρότι η ένδικη απαλλοτρίωση κηρύχθηκε στις 14/6/2002, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος της παραπάνω διάταξης (19/12/2001), αφού δεν αναφέρεται στην ένδικη αίτηση, ούτε προκύπτει από τα προσκομιζόμενα από τους διαδίκους διαδικαστικά έγγραφα, ότι υποβλήθηκε η κατά τη διάταξη του άρθρου 33 του ν. 2971/2001 αίτηση του και νυν αιτούντος ως παρόδιου ιδιοκτήτη προς το φορέα του έργου για διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα εντός της δίμηνης ανατρεπτικής προθεσμίας από τη δημοσίευση στις 17/12/2002 της με αριθμό 2440/2002 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία καθορίσθηκε προσωρινά αποζημίωση, ούτε ότι διαβιβάσθηκε σχετική αίτηση προς εξέταση στην αρμόδια τριμελή επιτροπή, προκειμένου αυτή να αποφανθεί και εν συνεχεία, βάσει του πορίσματος αυτής, να επιληφθεί το παρόν Δικαστήριο. Κατά συνέπεια, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω μη τήρησης της απαιτούμενης προδικασίας, που ορίζεται από τη διάταξη του άρθρου 33 ν. 2971/2001". Όπως προκύπτει από το προαναφερόμενο περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, το Εφετείο έκρινε ότι στην περίπτωση της ως άνω αίτησης, κατά την οποία, η ένδικη απαλλοτρίωση κηρύχθηκε στις 14/6/2002, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 33 του Ν. 2971/2001 (19/12/2001), και ενώ είχε ήδη καθορισθεί, σε άλλη χωριστή δίκη, προσωρινή και οριστική αποζημίωση για τα αποζημιωτέα τμήματα της απαλλοτριωθείσας έκτασης, έχει εφαρμογή το άρθρ. 33 του Ν. 2971/2001, και ότι κατ' εφαρμογή αυτού, η αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι δεν τηρήθηκε η απαιτούμενη προδικασία που ορίζεται από το ως άνω άρθρο. Έτσι που έκρινε το Εφετείο και σύμφωνα με όσα στη μείζονα σκέψη αναφέρονται, δεν παραβίασε με τη μη εφαρμογή τους τις αναφερόμενες στην παραπάνω σκέψη διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος, του άρθρου 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Σύμβασης αυτής, στις οποίες, όπως ισχυρίζεται ο αναιρεσείων με τον πρώτο λόγο αναίρεσης κατά το ένα σκέλος του, αντίκεινται οι διατάξεις του άρθρου 33 παρ. 1, 2, 3 και 6 του ν. 2971/2001, τις οποίες, παρά ταύτα εφάρμοσε. Περαιτέρω, δεν παραβίασε με τη μη εφαρμογή τους τις άνω διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος, του άρθρ. 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου δεχόμενο, κατά παράβαση των εν λόγω υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεων, όπως περαιτέρω ισχυρίζεται ο αναιρεσείων με το δεύτερο λόγο αναίρεσης κατά το πρώτο σκέλος του, ότι η διαδικασία που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 33 παρ. 1, 2, 3 και 6 του ν. 2971/2001 ισχύει μόνο στην περίπτωση της υποβολής αυτοτελούς αίτησης για την ανατροπή (μόνο) του τεκμηρίου της ωφέλειας, ενώ αντιθέτως στην περίπτωση της σώρευσης στο ίδιο δικόγραφο του αιτήματος για την άρση του τεκμηρίου της ωφέλειας, με εκείνο του καθορισμού οριστικής αποζημίωσης για το απαλλοτριωθέν τμήμα ακινήτου δεν εφαρμόζεται ούτε η ειδική διαδικασία, ούτε η προδικασία και οι προθεσμίες των άνω διατάξεων του ν. 2971/2001, αλλά ερευνάται το αίτημα αυτό και αν δεν είχε τηρηθεί η προδικασία του άρθρου 33 του ν. 2971/2001. Περαιτέρω, δεν υπέπεσε στην πλημμέλεια της

παρά το νόμο κήρυξης απαραδέκτου, όπως επίσης ισχυρίζεται ο αναιρεσείων με τον πρώτο λόγο αναίρεσης κατά το άλλο σκέλος του σύμφωνα με όσα στη μείζονα σκέψη διαλαμβάνονται. Επομένως, ο πρώτος λόγος αναίρεσης και ως προς τα δύο σκέλη του από τους αριθμούς 1 και 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, καθώς και ο δεύτερος λόγος αναίρεσης, κατά το πρώτο σκέλος του από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Κατά το άρθρο 559 αρ. 19 του ΚΠολΔ αναίρεση επιτρέπεται αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ο λόγος αυτός αναίρεσης αναφέρεται στην ελάχιστονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού και γι' αυτό προϋποθέτει κρίση επί της ουσίας του δικαστηρίου, δεν ιδρύεται δε όταν η έλλειψη ή ανεπάρκεια ή αντίφαση των αιτιολογιών αναφέρεται στη νομική σκέψη της απόφασης με την οποία η αγωγή κρίθηκε απορριπτέα ως απαράδεκτη ή μη νόμιμη (Ολ.ΑΠ 3/1997, ΑΠ 209/2011). Στην προκειμένη περίπτωση, με το δεύτερο λόγο αναίρεσης, κατά το δεύτερο σκέλος του, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, διότι το Εφετείο στέρησε την απόφασή του νόμιμης βάσης, επειδή ουδόλως αιτιολογεί, γιατί όταν το αίτημα της άρσεως αυτοαποζημίωσης υποβάλλεται σωρευτικώς με το αίτημα οριστικού προσδιορισμού αποζημίωσης, δεν απαιτείται η τήρηση της ειδικής διαδικασίας, ούτε η προδικασία και οι προθεσμίες των διατάξεων του ν. 2971/2001, ενώ αντιθέτως όταν υποβάλλεται με αυτοτελή αίτηση για την ανατροπή (μόνο) του τεκμηρίου της ωφέλειας απαιτείται η τήρηση ειδικής διαδικασίας, η προδικασία και οι προθεσμίες των παραπάνω διατάξεων του ν. 2971/2001. Ο λόγος αυτός αναίρεσης, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, εφόσον στην προκειμένη περίπτωση που η ένδικη αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη και το Εφετείο δεν υπεισήλθε στην έρευνα της ουσίας της υπόθεσης δεν στοιχειοθετείται ο ως άνω λόγος αναίρεσης. Τέλος, με τον τρίτο λόγο αναίρεσης από τους αριθμούς 1 και 11 του άρθρου 559 ΚΠολΔ και κατ' ορθή υπαγωγή μόνο από τον αριθμό 11 του ίδιου άρθρου, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η αιτίαση ότι το Εφετείο, κατέληξε στο αποδεικτικό του πόρισμα ότι οι υπ' αριθμ. ... και ... ιδιοκτησίες του αναιρεσείοντος απέκτησαν πρόσωπο στη Λ. Μαραθώνος εκ της απαλλοτριώσεως και της διαπλατύνσεως αυτής και υποχρεώθηκαν σε αυτοαποζημίωση, χωρίς να λάβει υπόψη τα προσκομισθέντα νομίμως με επίκληση απ' αυτόν παρακάτω έγγραφα και δη: 1) την υπ' αριθ. 58/2008 ανέκκλητη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, 2) το κτηματολογικό διάγραμμα, 3) το υπ' αριθ. .../1980 συμβόλαιο του Συμβολαιογράφου Μαραθώνα Κ. Π., από τα οποία προκύπτει ότι οι ιδιοκτησίες του, υπ' αριθμ. ... και ... πριν την απαλλοτρίωση είχαν πρόσωπο και εφάπτονταν στη Λ. Μαραθώνος και δεν απέκτησαν πρόσωπο εκ της απαλλοτριώσεως και της διαπλατύνσεως αυτής και τα οποία αν λάμβανε υπόψη θα δεχόταν ότι οι εν λόγω ιδιοκτησίες δεν βαρύνονταν με υποχρέωση αυτοαποζημίωσης. Και ο λόγος αυτός αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, ως στηριζόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, εφόσον το Εφετείο δεν υπεισήλθε και δεν ερεύνησε την ουσία της υπόθεσης.

Μετά από αυτά, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης, να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου που κατατέθηκε από τον αναιρεσείοντα για την άσκησή της στο δημόσιο ταμείο (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. ε' Κ.Πολ.Δ.) και να καταδικαστεί ο αναιρεσείων στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του αναιρεσίβλητου (άρθρα 176 και 183 Κ.Πολ.Δ.), το οποίο κατέθεσε προτάσεις, μειωμένων, όμως, κατά το άρθρο 22 του Ν. 3693/1957.

Απορρίπτει την από 18-11-2015 αίτηση για αναίρεση της υπ' αριθμ. 4069/2015 απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου που κατατέθηκε από τον αναιρεσείοντα για την άσκηση της αναίρεσης στο δημόσιο ταμείο. Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του αναιρεσίβλητου, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Ιανουαρίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 22 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ